

[Elmquist.]

gøre det, hvis man vil have mulighed for at få gennemført det, der er det centrale, nemlig at få dyremishandlere klapset ganske anderledes af, end det sker i dag. Hvis man kan få gennemført dette i forbindelse med enkelte foranstaltninger som forbud mod kupering af dyr og de andre foranstaltninger, jeg har nævnt, så tror jeg, at der blandt det store flertal af dyrevenner vil være stor tilfredshed.

Iøvrigt skal jeg tilføje, at jeg som bekendt ikke er landmand og derfor mangler forudsætning for fuldtud at kunne bedømme de forskellige foranstaltninger, der foreslås, men det vil vi jo sikkert kunne få adskillige landmænd til at hjælpe os med i udvalget. Og så vil jeg ønske, at landmændene og vi andre der må kunne enes om at slette det, der er overflødig, og som i vide kredse kunne skabe utilfredshed med den lov, vi gennemfører, en lov, der netop gerne bag sig skal have alle, der holder af dyr, hvorved den ændrede lovs betydning ganske givet vil vokse i styrke.

Efter at have sagt disse almindelige bemærkninger skal jeg kun gøre en bemærkning om en enkelt paragraf, idet jeg dog lige vil indflette et spørgsmål til den højtærede minister angående § 16. Jeg vil gerne spørge, om det ikke er en lapsus, når der i andet stykke står:

„Justitsministeren kan derhos med tilslutning af ministeren for landbrug og fiskeri fastsætte forskrifter angående beskaffenheden af hegn for marker eller folde, hvori løsgående heste eller kvæg anbringes.“

Det er vel en lapsus? (*Justitsministeren* [Busch-Jensen]: Ja, det er en lapsus!). Ja, for fiskeriministeren har selvfølgelig ikke spor af forstand på hegn. Det er vel en lille trykfejl eller reminiscens fra gamle dage. Han skal altså gå ud.

Så kommer jeg til en paragraf, som jeg gerne vil sige noget specielt om, og som vedrører et område, hvor jeg har noget bedre forudsætning for at udtale mig end med hensyn til det rent landbrugsmæssige, idet det drejer sig om noget rent juridisk. Det er § 20. Der siges her, at

„det påhviler forældre, værge, husbond og andre, der har tilsyn med børn under 15 år, at drage omsorg for, at disse ikke gør sig skyldige i overtrædelse af denne lov. Begås sådan lovovertrædelse af et barn under 15 år, straffes den tilsynsførende for overtrædelsen, såfremt den er begået med hans vidende, uden at han har forsøgt at forhindre det, eller

det skyldes grov uagtsomhed fra hans side, at han har været uvidende om forholdet.“

Mon man dog ikke her er gået noget for vidt? Det er jo en hovedregel i dansk ret, at man ikke straffes for unndladelshandlinger. Denne hovedregel er brudt ved en række positive bestemmelser i straffeloven, der i ganske bestemte tilfælde fastsætter straffe for unndladelshandlinger, men den straf, der gives for sådanne, er naturligvis altid betydeligt lavere end den straf, der gives den, som positivt foretager en strafbar handling. Der henvises i bemærkningerne til, at man har lignende bestemmelser i lov om mark- og vejfred og i lov om brandpolitiet på landet. Ja, dette er kun rigtigt med modifikationer. Det er rigtigt, at man i kraft af disse love kan straffe en person, der ikke fører tilsyn med børnene, men straffen der er ikke højere end bøde. Efter bestemmelsen, som den er formuleret i det foreliggende forslag, vil imidlertid en fader, der har vist uagtsomhed med hensyn til at passe på, at hans barn ikke begår dyremishandling, kunne straffes med fængsel i indtil 2 år, altså med samme straf som den voksne, der begår forbrydelsen, og det kan jeg ikke tænke mig man ved nærmere overvejelse vil fastholde. Hvis man skal gå til — i lighed med i loven om brandpolitiet på landet — at belægge manglende tilsyn med en vis straf, kan det efter min mening ikke være de almindelige straffe, som gælder for dem, der begår dyremishandlinger, så kan man højst straffe vedkommende med en bøde for at markere hans fejl ved ikke at passe på børnene. Men det er naturligvis også et spørgsmål, vi kan drøfte nærmere i udvalget.

Jeg vil med de bemærkninger, jeg her har fremsat, med de betænkeligheder, jeg har givet udtryk for med hensyn til at tage alle mulige detaljer med og indføre alle mulige påbud og anvisninger — betænkeligheder, som efter min mening er velbegrundede og nok skal vise sig at være rigtige —, tilsige ministeren mit partis varme tilslutning til et arbejde for, at vi får det, der er det centrale i ændringen, gennemført, nemlig en skærpelse af straffene og forbud imod enkelte foranstaltninger, således f. eks. forbud mod kupering.

Krurup: Egentlig kunne jeg nøjes med at henvise til de bemærkninger, jeg på mit partis vegne fremsatte, da vi behandlede det forslag, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Elmquist den 18. november i fjor, så ville enhver forstå, at mit parti